

Λίγα λόγια για το/τη συνάδελφο:

Η επιλογή της συλλειτουργίας των συγκεκριμένων Διδακτικών Ενοτήτων:

- Η προστιθέμενη αξία με βάση το συγκεκριμένο και τον παιδαγωγικό στόχο της χρονιάς 2007-2008 «Διαπολιτισμική αγωγή» σε συνάρτηση με τη Συναισθηματική Ανάπτυξη των παιδιών: 1. Εμπλοκή της επικαιρότητας: η μοναξιά και η αλλοτρίωση στην κοινωνική μας καθημερινότητα : εμείς και οι «άλλοι». Φιλοσοφικά ο ευτεγκλωβισμός του ατόμου ως κλείσιμο στο εγώ και ατομοκρατία. Η απουσία της σχέσης: η σχέση γίνεται «σχάση» δηλαδή διάσταση και ανταγωνισμός 2. Απευθυνόμαστε σε μια ηλικία α) με αυξημένο το συναίσθημα για απονομή κοινωνικής δικαιοσύνης σε συναλληλία με το συναίσθημα της εναντίωσης στο κατεστημένο, την εξουσία με άλλα λόγια β) με αυξημένο ψυχολογικά το συναίσθημα της ανάγκης για κοινωνικοποίηση και αναγνώριση γ) με αφαιρετική σκέψη και κριτική ικανότητα, φτάνει αυτήν να τη στρατολογήσουμε, να την προκαλέσουμε. Ας μην ξεχνάμε και τη δύναμη της αρνητικής εικονολογίας του «άλλου» στην επικρατούσα συνείδηση του τόπου μας, αν και η κυπριακή κοινωνία ουδέποτε δεν υπήρξε μονοπολιτισμική στην ιστορία. Ο κοσμοπολιτισμός δεν είναι απειλή. Είναι πρόκληση συνδημιουργικότητας. Δυστυχώς ο αλλόθρησκος, ο αλλόγλωσσος, ο αλλόφυλος, με λίγα λόγια ο διαφορετικός από εμένα -που συνήθως θεωρείται υποβαθμισμένος ή το λιγότερο «μη ισότιμα καλός» -τίθεται στο εδώλιο της κριτικής από το τοπικό συγκεκριμένο (τον πολιτισμό/ την κουλτούρα δηλαδή). Η ψυχολογική αυτή λειτουργία προβάλλεται ως νοοτροπία αλλοτρίωσης: το «εγώ» και τι «άλλο» (βλέπε την αρνητική εικονολογία του «άλλου» στις τοπικές παραγωγές , στα ΜΜΕ, στις νοοτροπίες αρκετών εργοδοτών). Πρέπει λοιπόν να στρατολογήσουμε χωρίς να προκαταλάβουμε την κριτική ικανότητα των παιδιών προς την κατεύθυνση της υγιούς διαπολιτισμικότητας . Το τελευταίο αποτελεί την προϋπόθεση απεγκλωβισμού από τη μοναξιά, αλλοτρίωση και περιθωριοποίηση που επεξεργάζονται οι ενότητες 21 και 22.

- **Η προστιθέμενη αξία της επιλογής με βάση τη Γνωστική Ανάπτυξη των παιδιών: Η δύναμη της Μεταγνώσης:** Η επιλογή βασίζεται στη δυναμική του **B.D.A. Lesson Structure**: η δομή του συγκεκριμένου μαθήματος στη βάση της προϋπάρχουσας γνώσης (τι γνωρίζει για το θέμα το παιδί από πριν (**Before**), τι μαθαίνει τώρα για το θέμα (**During**), τι θα κρατήσει για τη συνέχεια (Αξίες+Στάσεις) = η Μεταγνώση (**After**) Η δομή αυτή είναι γνωστή διεθνώς στο χώρο της Ανάπτυξης Αναλυτικών Προγραμμάτων και συγγραφής Διδακτικών Εγχειριδίων, με στόχο την παραγωγή/ προαγωγή της Μεταγνώσης ως την προστιθέμενη αξία (παιδαγωγικό κριτήριο).

Για τη δομή του B.D.A. Lesson Structure έχουν ληφθεί υπόψη παράλληλα και τα ακόλουθα κριτήρια¹:

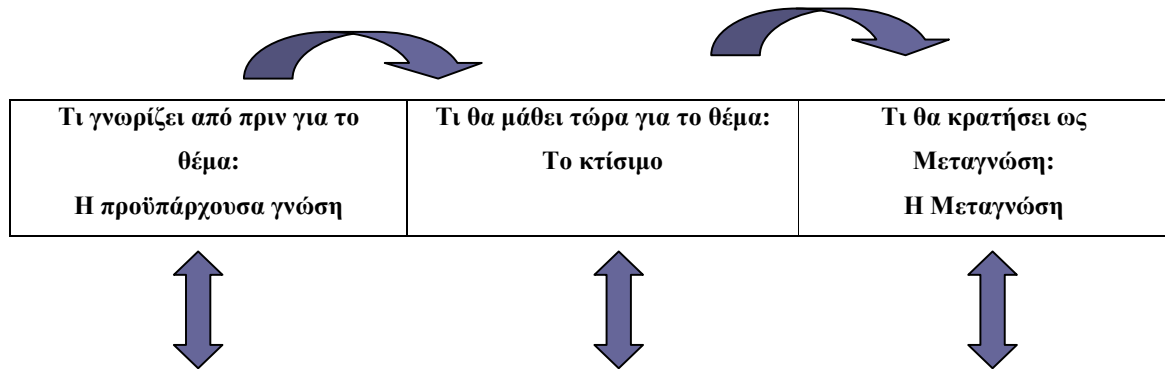
1. **Φιλοσοφικά κριτήρια** για τη συγκρότηση της ενότητας: σύνδεση του συγκεκριμένου θέματος/ προβληματισμού με την κοινωνική καθημερινότητα: ο παιδαγωγικός στόχος της χρονιάς 2007-2008 «Διαπολιτισμική Αγωγή».
2. **Κοινωνιολογικά και ψυχολογικά κριτήρια:** συσχετισμός σχολείου και κοινωνίας (Αναδομητικό Αναλυτικό) σε σχέση με τη Διαπολιτισμική Αγωγή/ η θέση του προσώπου σε αυτήν/ η διατήρηση της αξιοπρέπειας του προσώπου/ η ψυχολογία του παιδιού μπροστά στη νέα πρόκληση του ανοίγματος στον «άλλο»/ η αποτελεσματικότητα της εμπλοκής με το συγκεκριμένο προβληματισμό: «Άγχος- μοναξιά-περιθωριοποίηση-αλλοτρίωση» ως κριτική διαδικασία που προάγει στάσεις και εδραιώνει συμπεριφορές.
3. **Επιστημονικά/ πολιτιστικά/ πολιτικά κριτήρια:** τη γνώση στο συγκεκριμένο τομέα/ συνεπαγωγές/ τα τρέχοντα προβλήματα: ο πρόσφυγας (οικονομικός και πολιτικός), ο μετανάστης, η μειονότητα, ο αλλοδαπός εργαζόμενος, ο αλλοδαπός φοιτητής και η αποτελεσματική τους ενσωμάτωση στην τοπική κοινωνία.

¹ Πηγή : Κουτσελίνη- Ιωαννίδου, Μ. (2001). *Ανάπτυξη Προγραμμάτων: Θεωρία – Έρευνα- Πράξη*. Κ & Α Lythrodondas Press: Λευκωσία, σελ.5

- 4. Τεχνολογικά κριτήρια:** εμπλοκή Η.Υ. ως το μέσο για τη διευκόλυνση της επεξεργασίας των συγκεκριμένων ενοτήτων.

- 5. Οικονομικά κριτήρια:** Οι δραστηριότητες είναι ομαδικές και στοχεύουν στη δημιουργική διάδραση ως αντιδάνειο πληροφορίας, επεξεργασία και καλλιέργεια κριτικής ανατροφοδότησης μεταξύ των μελών των ομάδων.

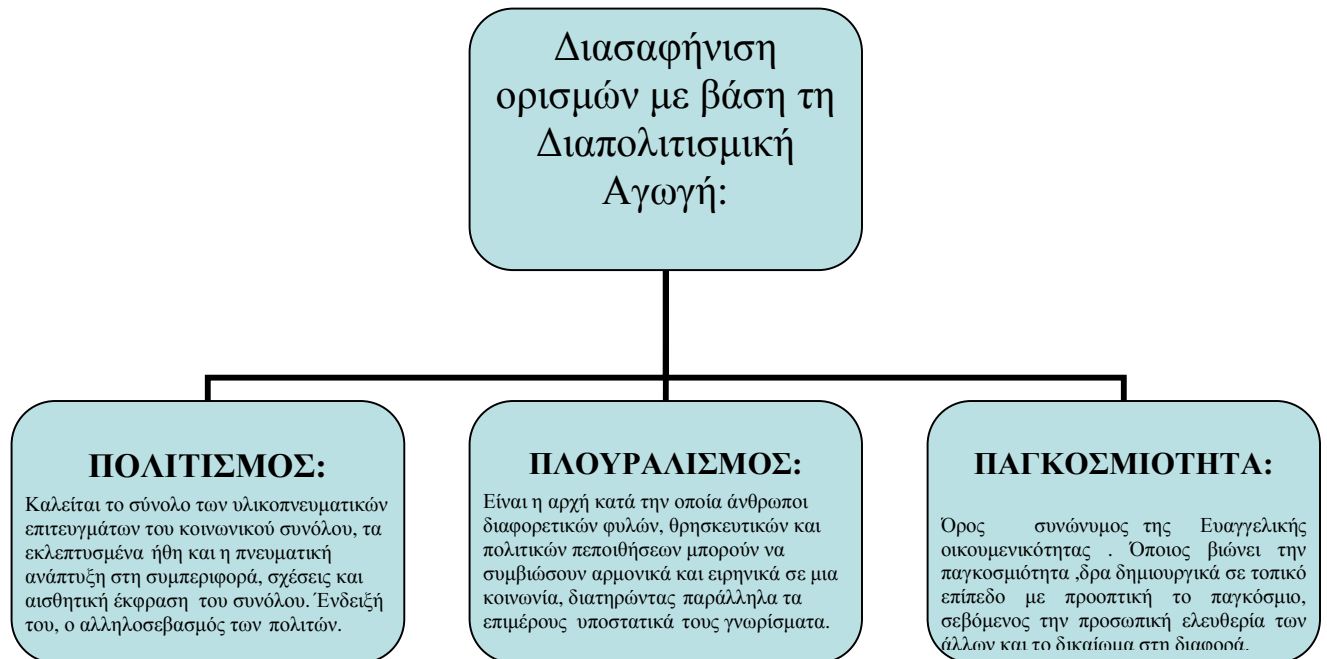
Πως δομείται στην περίπτωση των ενοτήτων αυτών το Β.Δ.Α:

<p>Από την Α΄ Λυκείου εστιάζομαι στη διαπολιτισμικότητα της Ορθόδοξης λατρείας μέσα από τη Θεία Ευχαριστία, την Ακολουθία της Προσκομιδής ως το συμβολικό μέσο ενοποίησης του σύμπαντος κόσμου και τον πλούτο των ευχών που αναφέρονται στον οποιοδήποτε «άλλο».</p> <p>Στη Β΄ Λυκείου, τα 3 εισαγωγικά κεφάλαια είναι καθαρά φιλοσοφικού γενικού περιεχομένου και αφορούν στο μεγαλείο της αναζήτησης του κάθε ανθρώπου σε κάθε εποχή, κάθε πολιτισμό, κάθε θρησκεία.</p> <p>Στη Β΄ Λυκείου το κεφάλαιο 10 που αναφέρεται στη δημιουργία του κάθε ανθρώπου ως αναλλοίωτη εικόνα του δημιουργού Θεού, ανεξάρτητα από εποχή, θρησκεία, πολιτισμό, πεποιθήσεις, κοινωνικούς ρόλους.</p> <p>Από τη Β, Λυκείου το κεφάλαιο 11 που αναφέρεται στην έννοια του κακού ως κατάχρηση της προσωπικής ελευθερίας του προσώπου, με συνεπαγωγές τη</p>	<p>Ότι το άγχος και η μοναξιά είναι ψυχολογικές καταστάσεις που χαρακτηρίζουν πολύ έντονα την εποχή μας λόγω των τεχνοκρατικών δομών και του απρόσωπου χαρακτήρα της κοινωνίας μας.</p> <p>Συνεπαγωγή των δύο ψυχολογικών καταστάσεων, η περιθωριοποίηση και η αλλοτρίωση. Η περιθωριοποίηση δεν ξεκινά κατ' ανάγκη (παραδοσιακά) από την κοινωνία ή τον περίγυρο προς το άτομο, αλλά υπάρχουν περιπτώσεις που το ίδιο το άτομο αυτό-εγκλείεται είτε από φόβο ανοίγματος στον «άλλο» -τον κάθε «άλλο» είτε από εγωισμό (σύνδρομο ανωτερότητας/ σύνδρομο κατωτερότητας).</p> <p>Θεολογικά τα αίτια είναι εσωτερικά, ψυχολογικά: πρόκειται για το αποτέλεσμα της διασάλευσης (διάσπασης) μιας αλυσιδωτά οργανωμένης σχέσης: της σχέσης μας με το Θεό, της σχέσης μας με το</p>	<p>Η τεχνοκρατούμενη εποχή μας εξοβελίζει το ανθρώπινο πρόσωπο και τις εσωτερικές του αξίες την ίδια στιγμή που προβάλλει την απρόσωπη μοναξιά.</p> <p>Η μοναξιά πολλές φορές προβάλλεται «θετικά» και ως «άμυνα» από τον άνθρωπο της εποχής μας.</p> <p>Θεολογικά το άγχος προέρχεται από την έλλειψη αγάπης, πίστης και εμπιστοσύνης στον ίδιο μας τον εαυτό και στο τι αυτός μπορεί να παράξει ως έργο και να προσφέρει ως υπηρεσία στο κοινωνικό σύνολο.</p> <p>Συνεπαγωγή της έλλειψης αγάπης προς τον εαυτό μας, η έλλειψη εμπιστοσύνης στο Θεό και η επιφυλακτική ως και εχθρική προδιάθεση προς το συνάνθρωπο.</p> <p>Αίτιο διασάλευσης των σχέσεων ο εγωισμός που χαρακτηρίζει τον</p>
---	--	---

<p>σχάση (διάσπαση/διασάλευση των σχέσεων: ανθρώπου-συνανθρώπου, ανθρώπου- Θεού, ανθρώπου περιβάλλοντος).</p> <p>Από τη Β΄ Λυκείου τη Δ.Ε.17 με τίτλο: « Πλουραλισμός» .</p> <p>Στη Γ΄ Λυκείου: Το κεφάλαιο 1: « Ο ηθικός προβληματισμός» όπου γίνεται λόγος για τον πανανθρώπινο νόμο της ηθικής και πώς αυτός προσδιορίζεται δια μέσω του πολιτισμού του κάθε ατόμου. «Τα κίνητρα» κεφάλαιο 4, όπου γίνεται λόγος για τα υγιή κίνητρα στις σχέσεις μας με τους άλλους «Το κοινωνικό πρόβλημα» (κεφάλαιο 7) ως το πρόβλημα ισοκατανομής των αγαθών στον πλανήτη με συνεπαγωγές την ταξική πυραμίδα και εκμετάλλευση. Το κεφάλαιο 9: «Η βούληση του ανθρώπου για διάκριση και δύναμη» ο υπεράνθρωπος VS του κάθε μορφής αδύνατου. Το κεφάλαιο 13 όπου γίνεται αναφορά στο σεβασμό της ανθρώπινης ζωής και η ζωή προσδιορίζεται ως σχέση και ενέργεια. Το κεφάλαιο 15: «Παραβίαση και περιφρόνηση της ανθρώπινης ζωής». Τέλος, το κεφάλαιο 20, από το οποίο οι μαθητές κρατούν ως μεταγνώση τη δυναμική του ανθρώπινου προσώπου ως τη μαθηματική εξίσωση: σχέση και επικοινωνία. Πάνω στη μεταγνώση αυτή θα στηρίξω την αφόρμησή μου για τη συνέχεια.</p>	<p>συνάνθρωπο, της σχέσης μας με το περιβάλλον.</p> <p>Αίτιο διασάλευσης: ο εγωισμός . Ο Θεός γίνεται ξένος κι ο συνάνθρωπος γίνεται «ο άλλος», «ο ανταγωνιστής», «ο σφετεριστής» του δικού μου τύπου και τρόπου ζωής ή κοινωνικής καταξίωσης. Η φύση γίνεται εχθρός για τον άνθρωπο ο οποίος πρώτιστα νιώθει αποξενωμένος από τον εσωτερικό του κόσμο.</p> <p>Θεολογικό πρότυπο διασάλευσης αυτής της ισορροπίας: το προπατορικό αμάρτημα το οποίο δεν είναι τίποτε άλλο παρά το ξεπέραςμα των ορίων της ελευθερίας μας κατά του άλλου. Οι σχέσεις διασαλεύονται και το «κακό» δηλαδή η διάσπαση μπαίνει οριστικά ως επιλογή στη ζωή μας.</p> <p>Πρόκειται για την εικόνα του «Υπεράνθρωπου» με τα πολλά πρόσωπα. Του ανθρώπου δηλαδή που έχει βάλει στόχο στη ζωή του να εξολοθρευτεί με κάθε τρόπο τον αδύναμο, το ξένο, τον πρόσφυγα, το μετανάστη, επειδή οι «αδύνατοι» και οι «δυστυχισμένοι» αυτού του πλανήτη πρέπει να πεθάνουν σύμφωνα με τον εισηγητή του μοντέλου, τον Φρειδερίκο Νίτσε (που τα παιδιά έμαθαν γι αυτόν και το μοντέλο του στο κεφάλαιο 9)</p>	<p>άνθρωπο της μεταβιομηχανικής κοινωνίας.</p> <p>Η μεταβιομηχανική κοινωνία γεννά τον μη αυτάρκη άνθρωπο με χαρακτηριστικό του την επικράτηση κατά του όποιου «αδύνατου» με βάση τα κοινωνιολογικά πρότυπα της εποχής μας.</p> <p>Ο «άλλος» ο πρόσφυγας, ο μετανάστης, ο αλλόφυλος, ο αλλόθρησκος, δεν είναι ο εχθρός μας αλλά ο αδελφός μας ο οποίος χρειάζεται αποδοχή.</p> <p>Για να μάθουμε να αποδεχόμαστε και να σεβόμαστε την όποια διαφορετικότητα, θα πρέπει θεολογικά να ξεκινήσουμε από την κοινή βάση ότι όλη η ανθρωπότητα αποτελεί εικόνα Θεού. «Εικόνα Θεού» σημαίνει: το εσωτερικό δώρο, το σύνολο από ταλέντα και δεξιότητες με το οποίο προικίστηκε ο κάθε άνθρωπος σε κάθε θρησκεία και πολιτισμό από το Θεό. Η «εικόνα» βασίζεται στη διατήρηση της ταυτότητας αλλά και της διαφορετικότητας του κάθε προσώπου στον πολιτισμό τον οποίο ανδρώνεται. Για να γίνουν οι θέσεις αυτές κατανοητές θα πρέπει να καλλιεργήσουμε το μηχανισμό της «ενσυναίσθησης», της ψυχολογικής δηλαδή λειτουργίας κατανόησης του άλλου μέσα από τη δική του σκοπιά.</p>
---	---	---

ΠΡΟΣΘΕΤΟ ΥΛΙΚΟ ΓΙΑ ΤΟΝ/ΤΗ ΣΥΝΑΔΕΛΦΟ:

Πηγές:

- όρος «Πολιτισμός»: Μπαμπινιώτη Λεξικό (σελίδα 1457)
- όρος «Πλουραλισμός» Μπαμπινιώτη Λεξικό (σελίδα 1445)
- όρος «Παγκοσμιότητα» Μαντζαρίδης, Γ. Ορθοδοξία και κοινωνική ζωή (σελίδα 142)

Πολιτική και οικονομική προσφυγιά:

Προσπάθεια ευαισθητοποίησης των μαθητών μας οι οποίοι έχουν συνηθίσει μέχρι τώρα τουλάχιστον να ζουν σε μια μονοπολιτισμική κοινωνία (;) προς τους πρόσφυγες και μετανάστες της κάθε εποχής μέσω του μηχανισμού της ενσυναίσθησης με την προβολή της φωτογραφίας Ελλήνων οικονομικών μεταναστών στη Γερμανία (βλέπε σχολικό βιβλίο) ή φωτογραφικού υλικού από την κατάσταση των Ελληνοκυπρίων προσφύγων

ΘΡΗ1_KO7M_Π2_13_taxidi figis. Συγγραφή: Παπαδοπούλου Λιάνα για τον Τομέα Εκπαιδευτικής Τεχνολογίας, 2008.

της τουρκικής θηριωδίας του 1974. Εικονική αντιπαραβολή με την κατάσταση των αδελφών μας ελλαδικών πυρόπληκτων (Αύγουστος 2007) .

Παλαιά Διαθήκη και μετανάστευση :

- **Έξοδος** , κεφ. κβ΄ και κγ΄ : Ο Μωυσής υπενθυμίζει τους Ισραηλίτες πως στα πρόσωπα των ξένων αντικατοπτρίζονται οι δικές τους συμφορές όταν ήταν υπόδουλοι των Αιγυπτίων.
- **Λευιτικό**, κεφ. 18,33-34: Δεν γίνεται απλά λόγος για φιλοξενία . Ο ξένος θεωρείται όπως ακριβώς ο αυτόχθονας κάτοικος.\
- **Αριθμοί**, κεφ. 15,15-16: Οι νόμοι της Συναγωγής βρίσκουν απήχηση και σε όποιον ξένο τους σέβεται.
- **Ρουθ** 1,16-17: Ο Παλαιοδιαθηκικός συγγραφέας καταπολεμά δυναμικά την Ιουδαϊκή αποκλειστικότητα -ξενοφοβία αφού η Ρουθ αξιώνεται από ξένη μετανάστης να γεννήσει τον πρόγονο του βασιλιά Δαβίδ (Βλέπε ερμηνευτικά σχόλια Δ. Δόικου: «Εισαγωγή στην Π.Δ.» Θεσ/νίκη 1989,σελ.68-71)

Πρώτοι Χριστιανικοί αιώνες - άρση της ξενοφοβίας :

- Ενδεικτική του τρόπου της γνήσιας Εκκλησιολογικής προσέγγισης προς τους «ξένους» είναι η Παύλεια φράση: « τοις πάσι γέγονα τα πάντα , ίνα πάντως τινάς σώσω» (Α΄ Κορινθίους 9,22)

- Μπορούμε επίσης με βεβαιότητα να υποστηρίξουμε πως ο Ορθόδοξος πλουραλισμός έχει τις ρίζες του σε μια Ευαγγελική περικοπή, η οποία διασώζει ένα διάλογο του Ιησού με τον Ιωάννη (Μκ. 9,38-40)
- Λκ. 10,25-37: Η παραβολή του καλού Σαμαρείτη.
- Ιω.4,1-12: Ο διάλογος του Ιησού με τη Σαμαρείτισσα.
- Πεντηκοστή – σεβασμός στην πολυγλωσσία (γλωσσολαλία)
- Η διακριτική συμπεριφορά των Αποστόλων κατά τις ιεραποστολικές τους περιοδείες προς τους αλλόθρησκους (Πράξεις, κεφάλαια 13,14,17)
- Οι φωτιστές των Σλάβων Κύριλλος και Μεθόδιος. Σύμφωνα δε με μαρτυρία που διασώζει ο π. Γιαννουλάτος στο βιβλίο του «*Βυζάντιον. Έργον ευαγγελισμού*» ΘΗΕ, τόμος 4^{ος}, Αθήνα 1966, ο Κύριλλος παρουσιάζεται να λέει προς τους κατηγορούς του έργου του: « *Πως δεν εντρέπεσθε να δέχεσθε μόνον τρεις γλώσσας και να λέτε ότι αι άλλαι είναι κουφαί και άλαλοι. Ημείς γνωρίζομεν ότι υπάρχουν πολλοί λαοί οι οποίοι διαβάζουν βιβλία και υμνοούν τον Θεόν εις την γλώσσαν των , οι Αρμένιοι, οι Πέρσαι, οι Αβασγοί, οι Ιβηρες, οι Σουγδαίοι, οι Γότθοι, οι Άβαροι, οι Τούρκοι...*»

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ:

- ✓ Η Ενανθρώπιση, Σταύρωση και Ανάσταση δεν υπήρξαν ούτε και ήταν επιλεκτική ή φατριαστική ενέργεια. Αντίθετα η μοναδικότητα και η ιδιαιτερότητα είναι τα κατεξοχήν συνθετικά στοιχεία αυτού που καλείται πρόσωπο. Ο παραδεισιακός τρόπος ζωής συνοψίζεται στην αρμονική και ταυτόχρονη λειτουργία των δύο αξόνων του Σταυρού: Θεός + άνθρωπος = άνθρωπος και συνάνθρωπος .

- ✓ Όλοι οι άνθρωποι είναι τα παιδιά του ίδιου Δημιουργού Πατέρα. Είναι πρόσωπα με χαρακτηριστικό τους τη δυνατότητα επικοινωνίας και συνύπαρξης. (θεολογικά : «Αλληλοπεριχώρηση»)
- ✓ Ανεξάρτητα από θρησκεία, γλώσσα, φυλή και φύλο είναι προικισμένοι με ισότιμα πνευματικά ανεξάντλητα χαρακτηριστικά προορισμένοι να ζήσουν σύμφωνα με το πρότυπο λειτουργίας των Προσώπων της Αγίας Τριάδας.
- ✓ Σύμφωνα δε με τον Άγιο Γρηγόριο το Θεολόγο, η αντίσταση στην αλλοτρίωση είναι εσχατολογική και οικουμενική. Αφορά σε όλα τα γεωγραφικά μήκη και πλάτη και αναφέρεται στον όλο άνθρωπο. Ουδέποτε η θεόσοφη σκέψη των Ορθοδόξων Πατέρων αντιμετώπισε τον άνθρωπο ως μόριο μιας απρόσωπης μάζας , αλλά επέμενε στη διάκριση « Ουσίας» και « Υποστάσεων», δηλαδή στη διάκριση προσώπων.

ΠΡΟΣΘΕΤΟ ΥΛΙΚΟ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΜΑΘΗΤΕΣ:

1) Ο Όρκος του Μεγάλου Αλεξάνδρου το 324 π.Χ. (απόσπασμα):

« Σας εύχομαι ,τόρα που τελειώνουν οι πόλεμοι να ευτυχίσετε με την ειρήνη. Όλοι οι θνητοί να ζήσουν απ’ εδώ και πέρα σαν ένας λαός, μονιασμένοι, για την κοινή προκοπή. Να θεωρείτε την Οικουμένην Πατρίδα σας με κοινούς Νόμους, όπου θα κυβερνούν οι άριστοι, ανεξαρτήτως φυλής. Δεν χωρίζω τους ανθρώπους όπως κάνουν οι στενόμυαλοι σε Έλληνες και Βαρβάρους. Δεν μ’ενδιαφέρει η καταγωγή των πολιτών ,ούτε η ράτσα που γεννήθηκαν. Τους καταμερίζω μ’ένα μόνον κριτήριο, την αρετήν. Για μένα,κάθε καλός Ξένος είναι Έλληνας και κάθε κακός Έλληνας είναι χειρότερος από Βάρβαρο.

Αν ποτέ σας παρουσιασθούν διαφορές, δεν θα καταφύγετε στα όπλα, παρά θα τις λύσετε ειρηνικά. Στην ανάγκη θα σταθώ εγώ διαιτητής σας.

Τον Θεό δεν πρέπει να τον νομίζετε ως αυταρχικό κυβερνήτη, αλλά ως κοινό πατέρα όλων, ώστε η διαγωγή σας να μοιάζει με τη ζωή που κάνουν τ’αδέλφια στην οικογένεια. Από μέρους μου, θεωρώ όλους ίσους ,λευκούς και μελαψούς. Και θα ήθελα να μην είστε μόνον υπήκοοι της Κοινοπολιτείας μου, αλλά μέτοχοι, όλοι συνέταιροι. Όσο περνάει από το χέρι μου,θα προσπαθήσω να συντελεσθούν αυτά που υπόσχομαι. Τον Όρκον τούτον, που δώσαμε με σπονδήν απόψε, κρατήσετε τον σαν Σύμβολον Αγάπης»

2) «Ο Θεός μου ο μετανάστης»:

«Ο Χριστός είναι Υιός Θεού, Θεός κι αυτός, που ξενιτεύεται από τους ουρανούς του για να κατέλθει στη γη ωσάν σε ξένο τόπο. Και σ’αυτόν τον ξένο τόπο έχει πολλή δουλειά να κάνει, από βρέφος στη φάτνη μέχρι τη σταύρωση, την ανάστασή του κ.ο.κ. Εργάτης λοιπόν σε ξένο τόπο (Ιω. 5:17). Μα κι εκεί, ένας διαρκής μετανάστης υπήρξε: από την

ΘΡΗ1_KO7M_Π2_13_taxidi figis. Συγγραφή: Παπαδοπούλου Λιάνα για τον Τομέα Εκπαιδευτικής Τεχνολογίας, 2008.

Παναγία συνελήφθη στη Ναζαρέτ, γεννήθηκε στη Βηθλεέμ, φυγαδεύτηκε στην Αίγυπτο, ανατράφηκε στη Ναζαρέτ, έζησε σε ασταμάτητη μετακίνηση (Ματθ. 2-3 Λουκ. 2:1-5 Πραξ. 10:38-39). Μήπως δεν είπε ο ίδιος: «Οι αλεπούδες έχουν καταφύγιο, και τα πουλιά έχουν φωλιές. Ο Υιός όμως του Ανθρώπου δεν έχει πού να γύρει το κεφάλι» (Ματθ. 8:20).

Ένα βρέφος – μετανάστη λοιπόν είχε βάλει στο μάτι ο φονιάς Ηρώδης. Σας θυμίζει αυτό τίποτα; Μήπως στις μέρες μας ο Ηρώδης άφησε το παλιομοδίτικο σπαθί του και άδραξε τη σβάστικα; Και τι θα πει άραγε «μετανάστης» στις μέρες μας; Πακιστανός στην Αγγλία; Έλληνας στη Γερμανία; Μήπως Αλβανός στην Ελλάδα; Ασήμαντα ανθρωπάκια σε ξένο τόπο, θα πείτε. Έλα, όμως, που ο παράξενος Θεός μου ταύτισε τον εαυτό του μαζί τους: «Ήμουν ξένος... Όποιος περιθάλλει έναν απ' αυτούς τους άσημους αδελφούς μου, περιθάλλει εμένα» (πρβλ. Ματθ. 25:31-46).

- **Απόσπασμα από το κείμενο του κ. Θανάση Παπαθανασίου :** « Ο Θεός μου ο Αλλοδαπός», Ορθόδοξη Παρέμβαση 36-37 (1993) 1-4. Βλέπε βιβλίο του Σ. Φωτίου: « *Η ελευθερία ως αγάπη*», σελ.70-74

3) Το ανθρώπινο πρόσωπο:

« Στην οριζόντια διάστασή του το ανθρώπινο πρόσωπο είναι ικανό να περιλάβει το ανθρώπινο σύμπαν. Στο άνοιγμα αυτό η Ορθοδοξία εντοπίζει αυτό που καλείται : ανθρώπινο πρόσωπο...»

- **Απόσπασμα από το βιβλίο του Παύλου Ευδοκίμωφ, « Η Ορθοδοξία » σελ.90**

4. Η έννοια της καλής αλλοίωσης κατά το Μέγα Βασίλειο:

«Για κείνους τους ανθρώπους που θα αλλάξουν. Επειδή η αλλαγή αυτή θα γίνει σε εμάς σε μελλοντικό χρόνο, ας εξετάσουμε μήπως η λέξη αυτή υπονοεί για μας τη δογματική διδασκαλία για την Ανάσταση, κατά την οποία θα γίνει σε εμάς η αλλαγή (η αλλοίωση) και μάλιστα αλλαγή (μεταμόρφωση) προς το καλύτερο και το πνευματικό. Γιατί λέει ο απ. Παύλος: «Σπέρνεται το σώμα στον τάφο σε κατάσταση φθοράς. Ανασταίνεται σε κατάσταση αφθαρσίας» (κατά την ανάσταση των νεκρών). Βλέπεις την αλλαγή; «Σπέρνεται σε κατάσταση ασθενείας και αδυναμίας, ανασταίνεται γεμάτο δύναμη. Σπέρνεται σώμα ψυχικό (που διευθύνεται από τις κατώτερες δυνάμεις της ψυχής), ανασταίνεται σώμα πνευματικό (που θα διευθύνεται από τις πνευματικές δυνάμεις της ψυχής)». Οπότε μαζί με εμάς συν-μεταβάλλεται ολόκληρη η σωματική μας ύπαρξη.

.....
Αυτή την αλλοίωση συναισθάνθηκε και ο μακάριος Δαβίδ , όταν, αφού γεύθηκε τα καλά της αρετής, αύξησε τις προσπάθειες του προς τα εμπρός. Γιατί τι λέει; «Και είπα τώρα άρχισα να εννοώ, αυτή η αλλοίωση (η μεταβολή) είναι έργο της δεξιάς του Υψίστου». Ωστε εκείνος που προκόβει στην αρετή, δεν υπάρχει στιγμή που να μην αλλοιώνεται (να μην αλλάζει)... Μεταβολή λοιπόν γίνεται όταν ο εσωτερικός άνθρωπος ανανεώνεται μέρα με τη μέρα».

- **Μεγάλου Βασιλείου , Εις ΜΔ΄ Ψαλμόν 2, ΕΠΕ5, 260- ΒΕΠ 52,93-94-MG 29, 389-391.**

5. Η συμπεριφορά απέναντι στους καινούριους μετανάστες: (Απόσπασμα)

« Οι νέες γενιές στη Γαλλία όπως και στη Ελλάδα μεγαλώνουν παρέα μ'ένα πλήθος καινούργιων μεταναστών. Ποια στάση είναι «δημοκρατική» απέναντί τους; Ο Ρεζίς Ντεμπραί επιχειρεί να ορίσει μια χρυσή τομή.

Νομίζεις πως έχουμε πολλούς μετανάστες στη Γαλλία και πως πρέπει να τους στείλουμε όλους στα σπίτια τους;

Η μετανάστευση είναι, καταρχάς, καλό πράγμα. Αυτό είναι σίγουρο. Όχι μόνο για τις χίλιες δυο κουραστικές δουλειές που δεν θέλουν συχνά να κάνουν οι ίδιοι οι Γάλλοι. Αλλά γιατί η ποικιλότητα τροφοδοτούσε πάντοτε τη Δημοκρατία. Ένας στους πέντε Γάλλους έχει παππούδες που ήρθαν από αλλού. Η χώρα μας γερνά, γεννιούνται όλο και λιγότερα παιδιά, θα αποξηραινόταν ακόμη περισσότερο δίχως τη συμβολή των νέων δυνάμεων που έρχονται από τις τέσσερις άκρες του κόσμου. Δεν είναι όμως απαραίτητο να είσαι ασυνείδητος για να είσαι φιλόξενος (...). Οι δυνατότητες που έχουμε να εντάξουμε νέους πολίτες δεν είναι απεριόριστες. Στην επικράτειά μας υπάρχουν τέσσερα εκατομμύρια αλλοδαποί σε νόμιμη κατάσταση. Τόσο το καλύτερο. Υπέθεσε τώρα πως κύματα μεταναστών αποβιβάζονται αδιάκοπα στη χώρα μας, δεν υπάρχει κανένας έλεγχος και ο καθένας παίρνει αυτόματα την άδεια παραμονής και τα κοινωνικά δικαιώματα που η άδειά του συνεπάγεται. Θα υπήρχαν αρκετές θέσεις στα νοσοκομεία, αρκετές νοσοκόμες και εξοπλισμός; Θα είχε η Πρόνοια αρκετά χρήματα για να τους αναλάβει; Αρκετούς δασκάλους τα Δημοτικά και Γυμνάσια για να εκπαιδεύουν τα παιδιά που δεν μιλούν τη γλώσσα μας; Όλοι αυτοί οι μετανάστες, ξεκομμένοι από τις ρίζες τους, θα ομαδοποιηθούν. Τι ποιο φυσικό; Ανάλογα με την εθνότητά τους και τον τόπο της καταγωγής τους. Θα δεις να εμφανίζονται κοινότητες κλειστές στον εαυτό τους, σε ξεχωριστές γειτονιές. Αυτό στη Νότια Αφρική το λέμε απαρτχάιντ και στις Ηνωμένες Πολιτείες κοινωνία των διακρίσεων.

Και λοιπόν; Έχουν το δικαίωμα να είναι διαφορετικοί και να μένουν όλοι μαζί.»

- **Μικέλα Χαρτουλάρη, «Ο δημοκράτης δεν είναι σοβινιστής», άρθρο, εφημερίδα ΤΑ ΝΕΑ, 03-04-1999, Κωδικός άρθρου: A16405R201**

6) « Εμείς οι Ορθόδοξοι Χριστιανοί βιώνουμε καθημερινά τη θεϊκή συγκατάβαση μαχόμενοι εναντίον κάθε φανατισμού και μισαλλοδοξίας μεταξύ των ανθρώπων και των λαών. Επειδή συνεχώς διακηρύσσουμε την ενανθρώπιση του Θεού και την θέωση του ανθρώπου και υπερασπιζόμαστε τα ανθρώπινα δικαιώματα για όλους τους ανθρώπους και όλα τα έθνη. Επειδή βιώνουμε την θεϊκή δωρεά της ελευθερίας με το απολυτρωτικό

έργο του Χριστού ,είμαστε σε θέση να προβάλλουμε την παγκόσμια αξία της για κάθε έθνος και λαό».

- **Απόσπασμα από τη Διακήρυξη της Γ΄ Προσυνοδικής Πανορθόδοξης Διάσκεψης για τη δικαιοσύνη και τα ανθρώπινα δικαιώματα,1986.**

7) «Κοινό χρέος όλων των θρησκειών είναι η καταδίκη της βίας από οποιονδήποτε κι αν προέρχεται αυτή ,όταν μάλιστα γίνεται και εξ ονόματος της θρησκείας, γιατί η συνδεδεμένη με θρησκευτικό φανατισμό βία ,αποτελεί έγκλημα όχι μόνο κατά των αθώων πιστών αλλά και κατά της ίδιας της θρησκείας .Κοινή βάση για εποικοδομητικό διαπολιτισμικό και θρησκευτικό διάλογο είναι η κοινή διακήρυξη και ολόθερμη υποστήριξη όλων των θρησκειών. Ο σύγχρονος άνθρωπος ζει μια τραγωδία που καθιστά την υπόθεση της ειρήνης αναγκαία διεκδίκηση από όλους τους ανθρώπους του πνεύματος ,του πολιτισμού και των θρησκειών. Επομένως, σκοπός του διαλόγου των θρησκειών είναι η κοινή προβολή του κώδικα των αρχών αυτών και στους διεθνείς οργανισμούς ώστε η έκκληση για ειρήνη και ελευθερία, κοινωνική δικαιοσύνη και προστασία των ανθρωπίνων δικαιωμάτων ,να λειτουργήσει ως κίνητρο τόσο για την ειρηνική διευθέτηση των υφιστάμενων κρίσεων, όσο και για την πρόληψη της επεκτάσεως των συγκρούσεων. Η θρησκεία συμβάλλει κατά τρόπο καθοριστικό στη διαμόρφωση του ανθρώπου, του πολέμου ή της ειρήνης. Από την πλευρά του ο πολιτισμός είναι ικανός να συμβάλλει ώστε η παγκοσμιοποίηση να αποκτήσει μια κυρίαρχη ανθρώπινη σφραγίδα και να χαρακτηριστεί από τη συνάντηση των μεγάλων δημιουργών και λαών όλου του κόσμου στο ανώτερο δυνατό επίπεδο».

- **Εφημερίδα : «Ο Φιλελεύθερος» 11/03/2002**

8) Οι ρίζες της προκατάληψης :

«Ο Δόκτωρ Βάμικ Βολκάν είναι σήμερα ψυχίατρος στο Πανεπιστήμιο της Βιρτζίνια, αλλά θυμάται πως ήταν να μεγαλώνει σε μια τούρκικη οικογένεια στην Κύπρο. Όταν ήταν παιδί ο Βολκάν είχε ακούσει τις φήμες ότι η ζώνη από τα άμφια του χριστιανού

ΘΡΗ1_KO7M_Π2_13_taxidi figis. Συγγραφή: Παπαδοπούλου Λιάνα για τον Τομέα Εκπαιδευτικής Τεχνολογίας, 2008.

ιερέα της περιοχής είχε ένα κόμπο για κάθε τουρκάκι που είχε στραγγαλίσει, ενώ ακόμα θυμάται το τρομαγμένο ύφος των δικών του όταν του έλεγαν πως οι Έλληνες γείτονές του έτρωγαν χοιρινό κρέας ,που η δική του παράδοση θεωρούσε εξαιρετικά μiasμένο για να το φάει άνθρωπος. Τώρα , ως μελετητής των εθνικών διχονοιών ο Βολκάν υπογραμμίζει αυτές τις παιδικές μνήμες για να δείξει πως τα μίσση ανάμεσα σε ομάδες διατηρούνται ζωντανά μέσα στο χρόνο. Οι προκαταλήψεις είναι ένα είδος συναισθηματικής παιδείας που διδάσκεται στην αρχή της ζωής».

▪ **Daniel Goleman, « Η συναισθηματική νοημοσύνη», Ελληνικά Γράμματα, σελ.225-226.**